

Jablko poznání

Hluboko hluboko hluboko kdesi v nás
uprostřed Edenu jabloň a Boží hlas
jablko poznání vměstnané do sudu
Boha a ďábla spor o lidském osudu
Bude či nebude, budu či nebudu
Boha a ďábla spor o lidském osudu

Hluboko hluboko uprostřed člověka
prastará zahrada a touha odvěká
prastará touha chtít proniknout Poznání
dostat se k jablku, zničit, co zaclání
odvěké toužení, odvěké volání
odhrnout oponu, zničit, co zaclání

Hluboko v člověku, hluboko v nitru mém
rozumem spatřené spoutání rozumem
člověk jen okusil, mošt teče po bradě,
a oheň na střeše v té rajské zahradě
a ouha – nazí jsme – důvod je nasnadě
a oheň na střeše v té rajské zahradě

Metafyzika

Zesláblý Chronos hrál se světlem mariáš
Ručičky opsaly jen další kružnici
Sokratés Pláton a židovský mesiáš
Jsme pěkně nalití (a) metafyzici

Jsme pěkně nalití a zvolna notujem
Bolero Ravela, Mozarta Requiem
A celý svět s námi v tom rytmu skřehotá
Přičemž se bytostně dotýká života

Frustraci z pocitu zmatení ze světa
Řešíme hrou, které říkáme ruleta
Nevím, jak přátelé, já vsázím na Boha
Je trochu riskantní, nemožno hrát znova

Ties tí? Štěstí? Cestu si klestí
Skutečností, že vím, že nic nevím
Kdo jsem, s kým jsem a kdo mě bude vésti
Kde dlím, co smím, co vím

Chaos

Dle teorie chaosu
věz dřív, než si dáš do nosu,
že lásku, ženu, počasí
i nadčasové bezčasí
a též soustavu trávicí
nevystihneš rovnicí

Připravená bez přestání
k spontánnímu muchlování
Fantazii nezměrnou máš za očními víčky
A chceš vnímat svět očima anime postavičky

Pod jabloní

Zase spolu pod jabloní
Kde sním s ní a kde sním o ní
Kde se radost s nadějí
Potkají a usmějí
Kde se Slunce usměje
Ději, co se neděje,
Pláči, co se nebrečí,
Lékům, které neléčí,
Ptákům, kteří zpívají
Jen mlčky a potají

Zase spolu pod jabloní
Kde s ním s ní a kde mi voní
Ona, sad i celé bytí
Štěstí pijem, štěstím zlití,
Průzračný vzduch mezi námi
Sám svět, sám Bůh, a my sami
A vzduch zvučí, i my zníme
Přímá srdce, věty přímé
Jabloň ví, a i my víme
Sami smíme, sami smíme

A jablko požehnané
Sladké je

a zakázané

Daniel služebník Boží

Uvězněný do lví jámy
ticho jen
a tlamy umlčené andělem
a Daniel služebník Boží

Celou noc naplnily dvě písně
modlitba mezi šelmami
pláč krále mezi lidmi

Co se asi odehrávalo
v citadele jejich srdcí?
Děšť liják průtrž mračen myšlenek
jedna za druhou
už už se málem dotkla hvězdného svitu

a srazila se na kamenné desce

palác - lhostejně pochlebující ješitnosti vladaře
Děšť liják průtrž mračen slz
a najednou - láska
tak nesmělá v kamenném srdci
proniká řevem lvů
v kryptě vlastního
JÁÁÁÁÁÁÁ